

61 Alsius in praxi jud. §. 2. n. 9. in princ. nam in iis quæ à jure sunt determinata, non licet arbitrari, ut optimè late per Thomam Sanch. de marim. lib. 1. disp. 16. n. 4. Et facit, quia in edicto debet competens terminus assignari ad comparandum, aliàs si vel petens collationem, nimis brevem edicti terminum procuraverit, ne deveniat ad plurium notitiam; institutionem irritam esse; probant Innocent. & Abb. in c. cum olim. de caus. poss. & propriè Ripa in c. cum M. Ferrariens. n. 10. de constitutionib. Marc. Ant. Cuch. lib. 4. instit. majorum tit. 4. n. 41. Sequitur noster Perez de Lara in tract. de ann. & Capell. lib. 2. c. 10. & n. 44. & seqq. ubi invehit in Prælatos, qui edicta beneficiorum, maximè Parochialium brevi tempore claudunt, forsam dum cupiunt, aliquibus beneficia conferre, cum ex hac nimia festinatione forma juris non satisfaciatur, imò ejus intentioni, directè 63 contraveniat, contra text. in l. tutor qui repertorium, §. tutor, ibi, debuit enim partibus suis fungi, non quidem præcipiti festinatione; & ita vidi declaratum in hoc almo tribunali supremo appellationi esse deferendum hac de causa, quoniam processum fuit ad provisionem cujusdam beneficii curati, proposito edictorum termino 6. dierum quia cum provisio nulla fuerit, & irrita, executionem, effectum non merebatur ac propterea juste fuit declarata delatio, & repositio. 64 Sed quid dicendum, an examen & concursus factus ante lapsum terminum edictorum sit nullus? In quo responderetur affirmativè, ut optimè disputat, & resolvit plures decisiones Rotæ Garcia, de benef. hinc inde adducens in 9. p. c. 2. n. 326. cum plurib. seqq. quia est factus contra formam Concilii d. c. 18. vers. transacto, ibi, transacto constituto tempore, omnes, qui descripti fuerint, examinentur, &c. & cum loquatur per Ablativum absolutum, conditionalem dispositionem reddit, l. à testare, ff. de condit. & demonstr. & sic irrita erit, ne per præventionem unius, alii supplantentur, secus si postea alii non compareat, Ricc. in pract. concursus dec. 323. in fin. Desuper notandum erit, quod ex d. Tridentini decreto inductum est, pro forma, ut examen Parochialis 66 vacantis debeat fieri cum examinatorebus saltem tribus, ut constat ex ejusdem Concilii decreto, ibi, non paucioribus, quàm tribus: notat Pat. Ledesma 2. p. summa tract. 7. c. 1. concl. 7. circa 13. difficultatem, & declaravit S. Congregatio super eod. c. 18. Trid. super illis verbis: (tres ex illis eligat Episcopus,) ita ait: Statuit præcisè, ut examinatores sint tres, sed quod non possint esse pauciores tribus, ut supra dicitur, ita quod si tres sunt tantum examinatores; vota non possunt esse paria; sed singularia quando singuli singula approbant. Cui & illud est proximum, quod cum ex d. decreto Tridentini c. 18. sit dispositum, examinatores singulis annis in diocæsana Synodo ab Episcopo, vel ejus Vicario ad minus sex proponantur, qui Synodo satisfaciunt, & ab ea probentur, advenienteque vacatione 67 cujuslibet Ecclesiæ tres ex illis eligat Episcopus, qui cum eo examen perficiant, indeque succedente alia vacatione, aut eisdem, aut alios tres, quos maluerit ex prædictis illis sex, eligat, tenet etiam Ledesma ubi proxime, qui deputandi sunt in Synodo vera, & formali, quæ est Congregatio legitima, quam facit Episcopus cum clericis, sibi subditis in sua diocæs, ad tractandum ad reformationem, & bonum regimen Episcopatus, ut per Boteum de Synodo 1. p. num. 5. & iterum 3. p. in princ. 69 per totum. Unde evenit, quod si pauciores, quàm sex; putà quatuor, vel quinque examinatores in Synodo deputentur, non erit legitima deputatio, & consequenter examen, & concursus cum illis electis factus, erit nullus tanquam factus contra formam Conc. Trident. ut affirmat Nicol. Garcia de benef. 2. tom. 9. p. c. 2. n. 66. ubi testatur, ita fuisse tentum per Rotam in uno Forosempromiens. Parochialis 15. Januarii an. 1593. quam

etiam ad literam refert inferius numero 133. Et quidem est valde notandum, quod ab ipsa Garcia in eod. c. 2. à n. 66. cum seqq. probatur, quod si ex dictis sex examinatorebus, aliqui intra annum mortui fuerint vel absentes, tota facultas examinandi spectabit ad 70 superstitēs, etiam si unus tantum superstit, unà cum Episcopo, vel Vicario, cum Synodus nisi singulis annis congregari non possit, ex Trid. sess. 24. de reform. c. 2. si omnes mortui fuerint intra annum, vel absentes, Episcopus examinatorebus antiquis Synodalibus (si fuerint) subrogabit alios non pauciores num. 6. & si non extiterint tot examinatores antiqui, qui ad hunc numerum accedant, tunc Episcopus eligat illos qui fuerint, ac alios suppleat denuo usque ad numeri prædicti quantitatem, & complementum, approbatos tamen à Capitulo. Verùm si nulli antiqui Synodales examinatores superstitēs fuerint, tunc Episcopus omnes novos examinatores probitate ac scientia idoneos cum approbatione Capituli, non pauciores prædicto numero, substituat prout anno 1593. responsum fuit per sanctum Congregationem Card. proponente parte Episcopi Civitatis, cujus declarationem literaliter refert ipse Garc. ibi num. 72. de quo late per Marefc. var. resol. lib. 1. c. 32. Aloyf. Ricc. in pract. Eccl. concursus dec. 420. per tot. Et quidem meritò, quoniam ubi forma præcisè servari non potest, sufficit actum facere per æquipolens, & eo modo quo possit, Aymon. conf. 12. num. 2. & conf. 177. nu. 5. cum aliis infinitis congestis per Tiraq. de legib. comubi. gl. 6. n. 32. & 69. Flam. Parif. de resig. benef. lib. 7. q. 5. n. 19. Rom. conf. 333. n. 5. Roland. à Valle conf. 81. n. 2. 5. & seqq. lib. 1. & conf. 33. n. 3. lib. 5. Alciarus in l. 1. nu. 41. de liberis & posth. nam Concilium loquitur cum præsupposito, quod examinatores Synodales existant, ergo cessante hoc præsupposito cessat ejus dispositio, ut notat in l. mancipia C. de servis fugit. & ibi gl. & Fulgof. & Salic. n. 2. Decius conf. 101. num. 2. Ruin. conf. 35. in fin. lib. 3. & conf. 83. num. 5. lib. 5. Socin. junior conf. 154. n. 2. lib. 3. & quia quando constitutio inducit novam formam, & illa de facto non potest observari, veluti quia non adsunt personæ, vel qualitates requisitæ, sufficit quod actus fiat eo modo quo pius fieri poterat, c. quia propter, & ibi Abb. post Joan. And. in conf. 26. n. 12. lib. 2. & in conf. 1. num. 11. de elect. Aymon. conf. 12. num. 2. cum seqq. quam rationem sequuntur Riccius & Marefc. ubi proxime. Et ex his apparet, quod cum ipsi examinatores ex Conc. & motu proprio Pii V. sint approbandi scientia, moribus, & vita, eorum deputatio debeat fieri nominatim, & de personis certis non autem in genere; puta Prior, seu lectores talis monasterii, Canonicus Doctoralis, vel Magistralis, ac Pœnitentiarius, ut non comprehendantur etiam successores, tanquam personæ incertæ, in quibus non potest cadere approbatio à Concil. Trid. & motu proprio, ut contra Ledesmam in summa 2. p. tract. 7. c. 1. concl. 7. circa tertiam difficultatem, optimè resolvit Nic. Garcia ubi c. 333. cum seqq. & nota, quia jam de facto dubitari vili & de pluribus quæstionibus super ipsis examinatorebus, vide eundem, ibi à n. 42. cum multis seqq. Hinc est, quod examen & approbatio in concursu requiritur necessariò pro forma ad provisionem Parochialis Ecclesiæ, ut constat ex d. Trid. & Bulla Pii V. ibi, præsertim in examine per concursum faciendò, &c. & decrevit Sancta Congregatio super illis verbis (Episcopo faciendò, &c.) Concil. Trid. d. c. 18. superius adducta n. 56. & iterum per ipsam Congregat. super illis verbis (subreptitiæ esse censentur) ita: Examen omnium in Parochialibus per concursum viciat collationes, & in provisiones Parochialium Ecclesiarum factas post publicationem Concilii Trid. ab ordinariis absque examine per concursum nullas, sed prædictæ Parochialis

chiales ita collatæ vocant, &c.) etiam oppositori quantumcumque, & etiam notoriè docto non potest Episcopus beneficium conferre, sed tenetur omnimodò 78 formam concursus servare, quem is oppositor omnimodò subire tenetur. Tusc. in tract. de visit. lib. 2. c. 5. n. 10. Cened. in collecta. 15. ad decretum nu. 5. Flamin. Parif. de resig. lib. 2. p. 9. à p. n. 38. Zerola in praxi Episc. verbo Doctor. §. 1. 2. p. Marc. Ant. Genuensis in praxi Archiep. Curie Neapolit. c. 65. n. 1. de fi. Prosp. de August. in addit. ad summam Bullarii 40. verbo, Parochialium beneficiorum collatio q. 1. & Lessius de just. & de jure, lib. 2. c. 34. n. 82. Gonz. in regul. de mens. gl. 4. à nu. 90. nonnullos citat. Ricc. in pract. Eccl. concursus, dec. 414. à princ. 79 Caterùm & ex d. Trid. decreto 18. vers. peracto deinde, &c. requiri præcisè pro forma, ut examinatores renunciant, quotquot idonei reperti fuerint, ut S. Congregatio super d. c. 18. censuit ita: Examinatores peracto examine debent eos ex communi sententia renuntiare Episcopo, quotquot idoneos repererint: & an hæc renunciatio debeat esse palam, seu secretè, & de aliis hujus declarationibus vide late per Nicolaum Garc. ubi supra à n. 104. & seqq. 80 Et autem, quæ supra diximus, concursum ad Parochiales esse, de forma & substantia provisionis intelligenda sunt etiam in Parochialibus juris patronatus Ecclesiastici; nam in iis patronus præsentare non potest alium, quàm unum ex eis, qui proposito edicto se opposuerint, fuerint examinati, & ab examinatorebus approbati juxta d. Trid. decretum 18. sess. 24. de reform. ibi: Si verò juris patronatus Ecclesiastici erit, ac institutio ad Episcopum, & non ad alium pertineat, is quem patronatus digniorem inter probatos ab examinatorebus judicabit; Episcopo præsentare teneatur, ut ab eo instituat, cum verò institutio ab alio, quam ab Episcopo erit faciendâ, tunc Episcopus solus ex dignis eligat digniorem, quem patronus ei præsentet, ad quem institutio spectet, &c.) ac ideo ad differentiam juris patro. laicorum, de quo protinus, & vide Riccium in pract. Eccl. concursus ad paroch. dec. 414. ad fin. 81 Et ex hoc sequitur, quod cum hæc sit forma à Tridentino tradita, non transgrediendâ, sed specificè servandâ, ut patronus Ecclesiasticus ex approbatis per concursum, unum præferret instituentum, si aliquem 82 præsentaverit, antequam sit ita ab examinatorebus approbatus in concursu, præsentatio erit nulla; nec ejus virtute faciendâ erit institutio ab Episcopo, tanquam minùs legitime facta; nisi denuo iterum expresse vel 83 tacitè fuerit præsentatus, postquam ipse sit intra terminum edictorum, seu re integra, oppositus, & inter ceteros descriptus & inter dignos approbatus. Imò institutio aliter facta irrita erit, quia quando institutio, seu collatio faciendâ, certo generi personarum, vel ex certi generis personis, quibus aliqua qualitas requiritur, sive jure, sive fundatione, vel alio quovis modo aliis facta, quàm eisdem qualificatis, & ejusdem generis, erit nulla provisio ipso jure, ut puta, quando præsentari, aut conferrî debeat beneficium naturalibus alicujus loci, seu clericis, & portionariis certæ Ecclesiæ, vel filiis patrimonialibus, vel consanguineis fundatoris, quia aliis facta irritatur, & est invalida præsentatio, ita expresse dicunt Card. conf. 48. Joan. Gutie. conf. 2. nu. 3. Aymon. conf. 62. n. 5. Didacus Perez in l. 1. tit. 5. lib. 1. ordin. vers. quod adeo procedit Azeved. in l. 14. tit. 3. n. 13. Cened. in collectaneis ad decretal. 89. Nicol. Garcia de benef. 2. tom. 7. p. c. 15. n. 9. & supra quoniam harum qualitatum appositio, cum sit forma ipsius provisionis omnimodò servandâ est in provisione, ita Rochus de Curte de jure patro. verbo honorificum q. 18. ad fi. Lamber. de jure par. 3. p. 2. lib. q. 5. art. 4. n. 8. & 11. Covarr. in regul. peccatum, 2. p. §. 7. n. 5. Gutt. Canon. q. lib. 2. c. 11. n. 37. Ovied. de benef. incomp. c. 23. n. 132. & c. 24. à n. 107. Perez de Lara de ann. & capell. lib. 2. c. 2. à Salgado de Protect. Reg.

n. 1. Azor. instit. moral. 2. p. lib. 6. c. 4. q. 25. quos de materia require. Deinde quia quando collatio, seu præsentatio faciendâ est certæ personæ, seu certo generi personarum tunc dicitur necessaria, Rebuff. in praxi. tit. de collat. n. 1. Petrus Gregor. de benef. c. 39. n. 3. Puteus dec. 190. n. 3. lib. 3. & dec. 235. lib. 2. Deinde cum Concilium Trid. noviter illam certam 86 formam inducat, præcisè & specificè servandâ, ex c. cum dilecta ubi late Fel. de rescript. c. si cuidam sacerdotali de præbendis, lib. 6. Parif. conf. 12. n. 47. & conf. 15. n. 23. vol. 2. Rota dec. 13. n. 2. de cens. præben. in novis, & dec. 8. de dolo & contum. in novis; ita quod si minimo deficiat forma, nihil actum dicitur, & totus actus corruit, late Fel. ubi proxime n. 10. Moheda dec. 17. n. 1. de causa poss. & propt. Decius conf. 532. n. 4. & 5. Tiraquell. de retract. convent. §. 4. gl. 6. nu. 3. 1. cum seqq. Caputaq. dec. 250. p. & dec. 143. num. 3. p. 3. Mando in regul. 27. q. 20. à num. 16. cum seqq. Ac ideo præsentatio omni modo requiritur, ut fiat 87 post concursum, cum ex approbatis unus est præsentandus, quia qualitas adjecta verbo, vel participio, debet intelligi secundum tempus verbi, vel participii, l. in dilectis, §. extraneus ff. de noxal. l. ex facta ff. de vulg. & pup. c. si eo tempore de rescript. lib. 6. & Lapus Abb. in c. si à sede de præbend. lib. 6. vers. tunc cum agitur, quem refert Castiad. dec. 15. ante num. 1. de præbend. Mohed. dec. 23. n. 1. Simoneta de reser. v. q. 53. n. 2. Rota dec. 79. 88 n. 13. p. 1. divers. Gutier. conf. 11. n. 13. Azeved. in l. 1. n. 82. tit. 5. lib. 6. recop. Et quia Concilium Tridentinum utitur verbis præteriti temporis ibi inter probatos ab examinatorebus) quare verba præteriti temporis præcisè requirunt consummationem, & perfectionem actus, Bart. in l. hoc articulo nu. 2. de hered. instit. Bald. in l. fi. n. 14. G. de sententiis que sine cert. Marfil. in conf. 102. n. 26. Chastaneus in consuetud. Burg. rubr. 1. §. 5. n. 12. Gratia in discept. foren. 2. p. c. 372. n. 19. faciunt quæ late Mascard. de prob. 2. tomo concl. 84. n. 28. & supra, ubi multos citat in proposito. Nec hæc qualitas, quæ à principio requiritur, sufficit, si postea sequatur, l. si quis mihi, ff. de acquir. hered. l. fraves, ff. de panis, gl. in clem. ut hi verbo constitutis, de arare & qualis. Decius post alios in c. post sessionem de probat. Flam. Parif. de resig. lib. 4. q. 1. n. 14. Aymon. de antiqui. tempo. 1. sess. §. vidimus, & late n. 33. Raudenf. conf. 11. n. 26. & probant supra dicti Doctores, & sic sequitur, ut institutio virtute præambulæ præsentationis & ante concursum, ac probationem sit nulla, tanquam facta contra formam & non debita servata qualitate nec debito tempore, nisi postmodum alia de novo subsequatur præsentatio ut illius si fuit oppositor, & approbatus, vel etiam alterius ex approbatis, & examinatis, juxta tenorem d. c. 18. & ea quæ notantur in l. bove, §. hoc ff. de verborum signif. Et hoc ex eo iterum clarius redditor, nam instru- 90 mentum productum ante litem contestationem, cum eo tempore possunt fieri probationes, ut habetur rubro, & nigro, ut lite non contestata, &c. non probat, nisi postmodum tempore probatorio iterum producantur, ita singulariter tradunt Marfil. in singul. 170. incipit animadvertant. Federi de Senis conf. 160. Butrig. in c. cum dilectus, §. nos igitur col. ult. de ord. cognit. Felin. in c. causam qua col. 2. post n. 6. de testibus, & in c. 1. col. pen. sub n. 28. de prob. Accursum in l. que omnia in l. 1. ff. de procur. Bar. in l. mutui in princ. eodem tit. Bald. in l. art. prator. in princ. vers. circa secundum ff. de jurejur. late prosequitur post alios Mascard. de prob. tom. 2. concl. 923. per totam. Et comprobatur, nam appellatio à procuratore inter- 91 posita tempore, quo carebat mandato, non sufficit, etsi postmodum illud habeat sufficiens; nisi de- nuo alia interponatur, si sit intra terminum, secundum

communem opinionem, quam secuta est Rota per Achil. de Grassis decif. 10. alias 236. appellatio procurator. de appellat. fol. 101. Lancelot. de attent. 2. p. cap. 12. 92 lim. 50. n. 21. & 22. Scaccia de appell. quest. 5. a nu. 27. dicentes quod propterea talis appellatio non causet attentam, reddentes rationem: quia personae habitas requisita tempore actus non sufficit quod interveniat post actum. Scaccia lib. 1. caus. civil. & crim. cap. 101. n. 32. in fin.

93 Et ista nova à patrono presentatio, non solum potest fieri expressè, sed etiam tacite, ut puta, si patronatus intra tempus aliquem actum fecerit per quem tacite inducatur alia nova presentatio illius, quem antea presentaverat; juxta mirabilem Rotæ Rom. decisionem juris patronat. de anno 1588. coram Blanquero, ut testatur (aliud agens) Garcia de benef. 1.1. p. c. 3. num. 17. ut determinaverit, quod licet, resignatio facta absque patroni consensu sit nulla, tamen presentatio facta à patrono ea de causa non valet, quia non addicatur 94 jus à resignante possessore, ac eo mortuo, patronus continuans litem cum resignatario, petens ut instituat ille à se presentatus, hæc prosecutio litem equipollet novæ presentationi factæ in tempore, ad eum ut excludat devolutionem.

95 Corroboratur etiam ex eo, quod dicit Salcedo, in add. ad Bernard. Diaz. c. 21. de illiteratis sub litera C. in fin. quod licet collatio beneficii illiterato facta, sit nulla, si tamen postea literas ille addicat, & is qui contulit sciens, non pœnituit, intelligitur de novo tacite conferre, & pristina collatio nova quadam collatione reviviscit, ex his quæ latè Fel. in cap. cum ex officio, n. 37. de preser. sequitur Gonzal. de alternat. gl. 14. n. 46.

96 Hinc traditio possessionis beneficii facta ab habente potestatem conferendi, per necessarium antecedens inducit tacitam, & virtuales collationem, Puteus decif. 120. & decif. 125. lib. 5. Aquil. decif. 4. de prebend. Covarr. lib. 3. variat. c. 16. n. 10. Caputaq. decif. 81. n. 5. p. 1. & Rebuf. plures similes adducens casus de pacificis possessio. num. 12. usque ad 18. plenè Salva de benef. 3. p. q. 10. in princip. & n. 2. Rot. decif. 987. lib. 3. p. 3. divers. Gonzal. ubi proxime num. 45. & supra, & glos. 5. in princ. num. 54. docentes, quod collatio aut presentatio potest fieri non solum expressè, sed etiam tacite per aliquos actus, Garcia de benef. 1.1. p. c. 3. n. 17. ubi tacita presentatione Marefcot. latè variat. solutio. lib. 2. c. 33. à n. 21. & supra à princ. Alia etiam circa hanc questionem videnda sunt infra 6. p. c. 28.

98 Redendum igitur ad nostrum propositum, à quo lapsi egredimur, ut scilicet concursus necessario requiratur pro forma in parochialibus juris patron. Ecclesiastici, adeo procedit, ut quemadmodum in merè collativis, etiam reservatis suæ Sanctitati, & in ejus mensibus vacantibus, vel aliàs reservatis, seu affectis illum possit facere in partibus, & in sua diocesi quilibet ordinarius, non obstantibus regulis reservatoriis, ut expressè disponit idem Concilium Trident. d. 18. c. sess. 24. de reform. ibi etiam si ipsa parochialis Ecclesia reservata, vel affecta fuerit generaliter, vel specialiter, &c. & idem etiam disponit d. motus proprius Pii V. tenet Zerola verbo parochia §. 2. dub. 4. & 10. ac ita declaravit sacra Concilii congregatio, quam declarationem ad propositum refert Flamin. Paris. de resig. benef. lib. 8. quest. 9. nu. 103. & ad literam etiam refert Hieron. Gonzal. in regul. de mens. gl. 6. num. 112. alia etiam declarationem facit ad idem eadem Sancta Congregatio, quam refert ad literam Anast. Gerimo. de indul. Card. §. quibusvis n. 1. 7. Flamin. Paris. supra l. 10. q. 7. num. 12. ejus etiam meminit Nicolaus Garcia de benef. 9. p. c. 2. num. 154. hoc etiam sequitur Cech. de repub. cap. 12. de parochia n. 6. Marcus Anton. Genuenf. in pract. Archiep. cap. 65. num. 1. Riccius statim citandus, Marefc. lib. 1. variat. resolut. cap. 2.

Pariter & eodem modo in parochialibus juris patronatus Ecclesiastici, vacantibus in mensibus reservatis suæ Sanctitati concursus faciendus est sperto patrono, ut declaravit sancta Congregatio super eodem Tridentino, (cujus non meminere prædicti Doctores) super illis verbis (quem patronus digniorem, &c. in sequentibus Congregatio censuit, si institutio ad parochiales Ecclesias; quæ juris patronatus Ecclesiæ sint, faciendæ erit à summo Pontifice, quia fortè in mensibus reservatis vacaverit, jus eligendi digniorem ad solum Episcopum pertinet qui transmittere debet attestationem examinis facti per concursum, quotquot in eo fuerint approbati & quem ex approbatis ut digniorem, cui Sanctitas sua gratiam faciat, nominare,) & iterum eadem Sancta Congregatio super eodem versiculo Trid. in his verbis: Si beneficium curatum juris patronatus Ecclesiæ mensibus Apostolicæ sedi reservatis vacaverit; Episcopus ipse ordinarius, nulla habita ratione patronorum, debet edicta concursus proponere, idoneum eligere, ac Romam mittere cum fide ordinarii à summo Pontifice instituendum, sicut fit in aliis curatis, quæ non sunt de jure patronatus.) Riccius in practi Eccles. concurs. dec. 414. vers. fin.

Nam certissimum est, in jus patronatus Ecclesiasticum (quod illud est quando ex bonis Ecclesiæ beneficium fundatur, seu datur, aut à laico donatur Ecclesiæ, aut ratione Ecclesiæ competit alicui juxta gloss. in Clem. 2. verbo presentare de jure patron. gl. verbo in concl. in c. dilectus. 6. de off. delegat. ubi omnes text. in c. 1. de jure patro. lib. 6. Roch. de Curte de jure patro. verbo jus quest. Rebuff. de nomina. quest. 8. n. 2. Lambert. de jure patro. lib. 1. q. 1. art. 5. per totam. Covarr. in pract. q. c. 36. n. 5. vers. 2. Flamin. Paris. de resig. lib. 2. quest. 4. à num. 39. reservationem ex regul. de mens. sicut aliam quælibet intrare non est dubium, quia facile huic juri patro. præjudicatur, c. cum dilectus de jure patro. c. dilectus & ibi Abb. de off. delegat. latè Ojeda. de beneficiis. incompat. 1. cap. 24. n. 112. Mandos. in regul. 1. q. 8. n. 5. Castador. decif. 4. nu. 2. de jure patro. Cov. d. cap. 36. n. 5. latè Hieron. Gonzal. in regul. de mens. gl. 28. n. 5. & seqq. 102 qui nu. 7. dicit quod per solam simplicem collationem factam à Papa, censetur derogatum juri patro. clericorum absque alia derogatione, Castador decif. 4. n. 11. de probationibus fin. nu. si. de jure patro. quod secus est in jure patro. laicorum, quod sub nulla reservatione comprehenditur, ut latè per Gonz. d. gl. 18. à princ.

Et obiter advertes, quod in his beneficiis reservatis 103 approbatus, & electus per concursum ordinarii tenetur pro obtinenda collatione à sede Apostolica fidem approbationis mittere, ac rationem concursus manu Episcopi, seu ejus Vicarii subscriptam intra quatuor menses, ut constat ex motu proprio Pii V. quæ currunt à die habitæ notitiæ vacationis, ut latè per Gonzal. ubi supra d. gl. 6. n. 131. cum seqq. & quæ addunt Garcia ubi supra n. 7. in 10. §. declarationis sanctæ Congregationis ibi adductæ, & si non servatur forma tradita à Concilio 104 Trid. in hujusmodi parochialium provisione vacantium in mensibus reservatis, impetrari potest à sede Apostolica, & impetranti concedi solet breve rigorosum de capiendâ possessione nomine Cameræ, ut per Gonz. ubi proxime numeris sequentibus, & superius à num. 116.

At in jure patronatus laicorum alia forma descripta est per Concilium, & dictum motum proprium, ut in vacatione talis beneficii absque concursu provisio fiat, cum postquam edictum propositum est, intra tempus à jure concessum, presentat patronus aliquem clericum, isque simpliciter (nullo alio admisso) examinandus est ab examinatore synodali, cui, si idoneus reperitur, institutio faciendâ est ab Episcopo, ut disponit dict. Concil. Trident. d. cap. 18. sess. 24. de reformatione versic. quod si jus, &c. in hæc: Quod si jus patronatus laicorum fuerit, debeat, qui à Patrono

Patrono presentatus erit, ab eisdem deputatis, ut supra. examinari, & non nisi idoneus fuerit, admittit &c.) & censuit etiam Sancta Congregatio Cardin. super d. Concil. vers. quod si jus patronatus laicorum, &c. in his verbis speciale est in jure patronatus laicorum, ut non requiratur concursus in collatione Ecclesiæ Parochialis, & iterum eadem Congregatio sacra super eodem vers. ita ait: Examen per concursum fieri non debet in vacatione parochialium quæ sunt juris patronatus laicorum, sed sufficit, quod deputatus à patronis examinetur ab examinatore, in Diocesana Synodo deputatis, & idoneus judicetur, prout statuit hic Concilium Tridentinum, §. & quod si jus patronatus, &c. tradunt Flamin. Paris. de resig. benef. lib. 8. quest. 9. nu. 111. Zerola. verb. parochia §. 2. dub. 7. Cechus de repub. c. 28. de parochia num. 6. Marcus Anton. Genuenf. in practi Archiep. cap. 61. num. 2. Gonzal. in regul. de mens. gloss. 6. num. 134. Lessius lib. 2. cap. 24. n. 58. & 81. Nicol. Garcia de benef. 2. tom. 9. p. c. 2. §. 2. num. 255. Aloyf. Riccius in 106 pract. Eccles. concurs. ad paroch. decif. 426. à nu. & seqq. ubi quatuor modis limitat Rota per Ludovicum decif. 594. à num. 1.

107 Sed succedit statim difficultas, an in parochialibus juris patronatus mixti laicorum, & clericorum concursus necessarius sit; cui quidem plures providit sancta Congregatio Concilii super d. c. 18. super d. vers. quod si jus patronatus, ut concursus sit necessarius, quemadmodum in aliis Juris patronatus omnino clericorum, & in hæc: Quæ si juris patronatus partim Ecclesiastici, partim laici, servandâ est forma examinis per concursum hic posita, quam Concilium præstitit in conferenda parochiali, quæ sit juris patronatus merè Ecclesiastici, idem dicendum est quando patronatus ex duabus partibus pertinet ad laicum, & pro una tantum ad Ecclesiam: & super eodem Concilio superius super ver. juris patronatus, &c. pariter Congregatio censio 109 suit his verbis: Idem in collatione, & institutione juris patronatus mixti: scilicet, partim laici, partim Ecclesiastici. Sed tunc factò concursu in parochialibus mixti patronatus electum presentat, & ab ordinario institutio faciendâ: notat Gonzal. ubi proxime n. 135. & 136. & Garcia à num. 276. Riccius supra decif. 414. ad fin. & 416. num. 3.

110 Et est ratio scilicet favor Ecclesiæ, cujus est proprium interesse, ut maturius, meliusque illis provideatur, prout fit dato concursu, ac ideo qualitas attenditur quæ Ecclesiæ prodest, ut dicit Garcia, ibi nu. 179. secundum Felinum in tract. quando litera Apostolica, 111 concil. 6. Lambert. 1. p. lib. 1. q. 1. n. 6. quia tunc jus patro. Ecclesiasticum tanquam dignus trahit ad se laicalem minus dignum, & pars clericis trahit ad se partem laici, cap. per tuas, cap. contingit de arbitris c. 2. de consecratione Ecclesiæ, vel altaris; at quando non adest aliquis Ecclesiæ favor, sed ipsius patroni, tunc qualitas laicalis prævalet Ecclesiasticæ, neque laicus propter clericum, & ejus societatem nimium præjudicium patitur, nec suum perdat privilegium, hoc enim æquum est, ut in re individua societas aliis non præjudicet, notant Garcia 113 supra n. 284. & Gonz. gl. 18. n. 12. & ideo tale jus patron. mixtum non cadit sub generalibus reservationibus secundum Gemin. in c. unic. in fin. verbis, de jure patro. lib. 6. Felin. in c. multorum n. 3. vers. & ideo singulariter de Jus. 114 deis. Abb. in c. dilectus n. 5. de off. delegat. Castad. decif. fin. ante nu. 11. de prebend. & decif. 7. de jure patro. Selva de benef. 3. quest. 1. c. num. 11. Rochus de Curte de jure patro. verbo jus, in 1. quest. accessoria 7. quest. princ. n. 23. Lambert. de jure patro. 3. p. lib. 2. quest. 9. n. 9. in fin. Rebuff. in tract. de nominat. quest. 15. n. 7. Covarr. in pract. quest. cap. 36. sub n. 5. vers. tertio opportunè. Mandos. in regula 1. cancella quest. 8. num. 6. Ojeda de benef. incompat. 1. p. cap. 24. n. 114. Grassis decif. 3. per totam de jure patro. Petrus decif. 157. per totam lib. 3. Crescentius decif. 3. Salgado de Protect. Reg.

de jure patron. Verall. decif. 405. lib. 1. & Garcia & Gonzal. supra, vide n. 137.

Et respectu derogationis videndus Felin. in tract. 115 quando litera Apostolica amplia. 6. & lim. 3. Rochus de Curte de jure patron. verbo jus, nu. 15. Lamberti. p. 2. lib. quest. 9. art. 9. Covarr. practicarum quest. d. c. 36. sub dicto num. 5.

Pro qua resolutione & illud facit, quod in parochia 116 libus unitis cum aliqua dignitate æquè principaliter concursus in ejusdem dignitatis provisione, omnimodo necessarius est, ut bene infert Nicolaus Garcia de benef. 9. p. c. num. 194. ex declaratione sanctæ Congregationis dicentis: Examen concursus non est necessarium in dignitate, quæ parochialem perpetuè, & accessorie unitam habet: refert Anast. Gerimo. de indul. Cardin. §. quibusvis num. 7. & 8. Lessius de repub. c. 34. num. 8. Gonzal. gl. 5. §. 7. 13. gloss. 6. num. 162. quoniam unio facta æquè principaliter nihil noviter operatur, sed utrumque beneficium manet beneficium sicut erat, & quælibet Ecclesia in suo statu & honore remanet, & proprios redditus agnoscit, augetque suis privilegiis, sed illud solum operatur, ut unus sit Rector utriusque, gloss. in cap. & temporis 16. quest. 1. & gloss. in c. 1. ne sede vacante, gloss. in Clem. per literas, de prob. & ibi q. 17. Cardin. Immol. à n. 15. Abb. n. 5. Bonif. à nu. 20. Caccialupus art. 2. nu. 2. & art. 3. q. 3. Petrus de Perusio cap. 1. n. 6. & c. 2. sub num. 3. Rebuff. in practi benef. de unioni. n. 15. & tit. de vicariis perpetuis n. 3. Corral. 4. p. n. 57. Mandos. regula 12. quest. 1. num. 4. & conf. 27. à n. princ. Ojeda de benef. 1. p. 13. num. 2. & 8. & 2. p. c. 3. Gonzal. gl. 5. §. 7. n. 112. cum seqq.

Et hæc duo beneficia unita æquè principaliter si sint 117 in diversis Diocesis, vel aliàs diversis collatoribus spectent, in illorum provisione requiritur utriusque Episcopi, seu collatoris consensus, Abb. in d. c. 1. nu. 6. Caccialup. art. 1. num. 2. art. 3. quest. 3. Petrus de Perusio cap. 1. num. 6. Nicolaus Garcia de benef. 2. tom. titulo de unione 12. part. cap. 2. à num. 47. quod secus est quando in provisione beneficii, cui alterum alterius diocesis est unitum accessorie, quia tunc sufficit consensus Episcopi 118 beneficii principalis dumtaxat, Petrus de Perusio de revocatione unionis cap. 6. quest. 6. num. 4. Puteus decif. 433. lib. 2. & decif. 40. lib. 1. & decif. 55. lib. 2. p. 3. div. 119 Gonzal. supra n. 24. quia non attenditur natura, & qualitas beneficii annexi accessorie, sed dumtaxat principalis, ex auctoribus superius allegatis, unitum alteri 120 principali, assumit ejus naturam, consuetudines, & privilegia, in d. c. temporis, & in d. c. 1. Petrus de Perusio c. 2. num. 10. & 6. Navarr. conf. 6. num. 2. & perdit propriam prerogativam, proprium nomen, ac titulum de beneficii extinguitur, ac supprimitur & de cætero denominatur à principali: optimè multa per Gonzal. d. gl. 5. §. 7. ex 121 n. 2. & Nicol. Garcia d. 12. c. 2. à princ. apud quos videre poteris multos, ac elegantes effectus, resultantes ex hoc, quod beneficia sint principaliter unita vel quando accessorie unum alteri. 122

Nostra autem superius dicta conclusio; ut in Parochialibus juris patro. laicorum locum non habeat concursus; declaranda erit, ut intelligatur, quando patronus laicus unum dumtaxat presentat, secus autem si presentat plures, nam inter ipsos presentatos, & non alios examen per concursum omnimodo faciendum est, & reperti idonei, sunt ab examinatore approbandi, & ex his approbatis est unus idoneus ab Episcopo eligendus, ut Sacra Congregatio Concilii super d. c. 18. super versic. quod si juris patron. his verbis declaravit: Eveniente vacatione parochialium de jure patronatus laicorum, quando plures sunt presentati, requiritur examen per concursum inter ipsos presentatos tantum, ut ex his, qui peracto examine idonei ab examinatore renuntiati sunt, Episcopus eum eligat, quem cæteris magis idoneam judicaverit, ad quod illum, & non alterum